

Ἐν τούτοις, τὸ ἔργο τοῦ κ. Ροδᾶ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ἀριστουργηματικό, ἐὰν συγκριθεῖ μὲ τὴ φάρσα τοῦ κ. Λιδωρίκη. Ὁ κ. Λιδωρίκης δὲν εἶχε ἐκδηλώσει βέβαια ἴσαμε σήμερα οὔτε ἵχνος ἐξαιρετικοῦ ταλέντου, ἀλλ' εἶχε ἐπιδείξει κι ὡς συγγραφεὺς κι ὡς σκηνοθέτης μίαν ἀρκετὰ ἀξιοπρόσεχτη, ραφιναρισμένη λεπτότητα, μιὰ καλλιέργεια καὶ μιὰ καλαισθησία. «Ὁ Ἀράπικος Γάμος» δὲν ἔχει κανένα ἀπ' αὐτὰ τὰ προσόντα, κι οὔτε καὶ κανένα ἄλλο. Δὲν φαντάζομαι νὰ τόλμησε ποτὲ νὰ παρουσιαστεῖ σὲ καμιὰ σκηνὴ τοῦ κόσμου ἓνα κατασκευάσμα περισσότερο ἀσυνάρτητο, περισσότερο στερημένο ἀπὸ κάθε νόημα καὶ πνεῦμα, μὲ μιὰ λέξη περισσότερο ἡλίθιο.